DERECH YESHUA

TORAH SCROLL

GENESIS

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ
והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח
אלהים מרחפת על פני המים ויאמר אלהים יהי
אור ויהי אור וירא אלהים את האור כי טוב
ויבדל אלהים בין האור ובין החשך ויקרא
אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב
ויהי בקר יום אחד
ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל
בין מים למים ויעש אלהים את הרקיע ויבדל
בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר
מעל לרקיע ויהי כן ויקרא אלהים לרקיע שמים
ויהי ערב ויהי בקר יום שני
ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום
אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלהים ליבשה
ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב
ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע
זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ
ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו
ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי
טוב ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי
ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל
בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים
ושנים והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ
ויהי כן ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את
המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן
לממשלת הלילה ואת הכוכבים ויתן אתם אלהים
ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום ובלילה
ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב
ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי
ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף
יעופף על הארץ על פני רקיע השמים ויברא אלהים
את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת
אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו
וירא אלהים כי טוב ויברך אתם אלהים לאמר פרו
ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ ויהי
ערב ויהי בקר יום חמישי
ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה
ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן ויעש אלהים את
חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש
האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה
אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים
ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ

ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא
אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר
להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו
בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ
ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע
אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ
זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל חית הארץ ולכל עוף
השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל
ירק עשב לאכלה ויהי כן וירא אלהים את כל אשר עשה
והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי
ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
ברא אלהים לעשות
אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות
יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שיח השדה טרם יהיה
בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה
אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה ואד
יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה ויצר יהוה
אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת
חיים ויהי האדם לנפש חיה ויטע יהוה אלהים גן בעדן
מקדם וישם שם את האדם אשר יצר וימח יהוה אלהים
מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ
החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע ונהר יצא מעדן
להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים
שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר
שם הזהב והזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם
ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש ושם
הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר
הרביעי הוא פרת ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו
בגן עדן לעבדה ולשמרה ויצו יהוה אלהים על האדם
לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע
לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות ויאמר
יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר
כנגדו ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת
כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל
אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו ויקרא האדם
שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה
ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפל יהוה אלהים תרדמה על
האדם וישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה
ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה

ויבאה אל האדם ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי
ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת
על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו
והיו לבשר אחד ויהיו שניהם ערומים האדם
ואשתו ולא יתבששו והנחש היה ערום מכל חית
השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה
אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר
האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל ומפרי העץ
אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא
תגעו בו פן תמתון ויאמר הנחש אל האשה לא מות
תמתון כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו
עיניכם והיתם כאלהים ידעי טוב ורע ותרא האשה
כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד
העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה
עמה ויאכל ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם
הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת וישמעו את
קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם
ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן ויקרא יהוה
אלהים אל האדם ויאמר לו איכה ויאמר את קלך
שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא ויאמר מי
הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי
אכל ממנו אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתתה
עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר יהוה אלהים
לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני
ואכל ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור
אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך
ועפר תאכל כל ימי חייך ואיבה אשית בינך ובין האשה
ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו
עקב
אל האשה אמר הרבה ארבה
עצבונך והרונך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך
והוא ימשל בך
ולאדם אמר כי שמעת
לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא
תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה
כל ימי חייך וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב
השדה בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי
ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב ויקרא האדם
שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל חי ויעש יהוה אלהים
לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם
ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת
טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים
ואכל וחי לעלם וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד
את האדמה אשר לקח משם ויגרש את האדם

וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב
המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים
והאדם
ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר
קניתי איש את יהוה ותסף ללדת את אחיו את הבל
והבל היה רעה צאן וקין היה עבד אדמה ויהי מקץ
ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה והבל
הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה
אל הבל ואל מנחתו ואל קין ואל מנחתו לא שעה
ויחר לקין מאד ויפלו פניו ויאמר יהוה אל קין למה
חרה לך ולמה נפלו פניך הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב
לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו ויאמר קין אל
הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו ויאמר
יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר
אחי אנכי ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים
אלי מן האדמה ועתה ארור אתה מן האדמה אשר
פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך כי תעבד
את האדמה לא תסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ
ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא הן גרשת אתי היום
מעל פני האדמה ומפניך אסתר והיתי נע ונד בארץ
והיה כל מצאי יהרגני ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין
שבעתים יקם ושם יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו
כל מצאו ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד
קדמת עדן וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך
ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך ויולד
לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחויאל
ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך ויקח לו
למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה
ותלד עדה את יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה
ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תפש כנור ועוגב
וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת
וברזל ואחות תובל קין נעמה ויאמר למך לנשיו
עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי
איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי כי שבעתים יקם
קין ולמך שבעים ושבעה וידע אדם עוד את אשתו
ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע
אחר תחת הבל כי הרגו קין וגם לשת נולד בן ויקרא את
שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה
ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות
אלהים עשה אתו זכר ונקבה בראם ויברך אתם
ויקרא את שמם אדם ביום הבראם ויחי אדם שלשים
ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת
ויהיו ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאת שנה

ויולד בנים ובנות ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע
מאות שנה ושלשים שנה וימות
שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש ויחי
אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות ויהיו כל ימי שת שתים
עשרה שנה ותשע מאות שנה וימות
אנוש תשעים שנה וילד את קינן ויחי אנוש אחרי
הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות
שנה וילד בנים ובנות ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים
ותשע מאות שנה וימת
קינן שבעים שנה וילד את מהללאל ויחי קינן אחרי הולידו את
מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה וילד
בנים ובנות ויהיו כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות
שנה וימת
מהללאל חמש ושישים שנה וילד את ירד ויחי מהללאל אחרי
הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה
וילד בנים ובנות ויהיו כל ימי מהללאל חמש ותשעים
שנה ושמנה מאות שנה וימת
ירד שתים ושישים שנה ומאת שנה וילד את חנוך ויחי
ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה וילד
בנים ובנות ויהיו כל ימי ירד שתים וששים שנה ותשע
מאות שנה וימת
חנוך חמש ושישים
שנה וילד את מתושלח ויתהלך חנוך את האלהים
אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה וילד
בנים ובנות ויהי כל ימי חנוך חמש ושישים שנה
ושלש מאות שנה ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו
כי לקח אתו אלהים
מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה וילד את למך ויחי
מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמונים
שנה ושבע מאות שנה וילד בנים ובנות ויהיו כל
ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה
וימת
למך שתים ושמנים
שנה ומאת שנה וילד בן ויקרא את שמו נח לאמר
זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו מן האדמה
אשר אררה יהוה ויחי למך אחרי הולידו את נח
חמש ותשעים שנה וחמש מאת שנה וילד בנים
ובנות ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע
מאות שנה וימת
נח בן
חמש מאות שנה וילד נח את שם את חם ואת יפת
ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות
ילדו להם ויראו בני האלהים את בנות האדם כי
טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו

ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם
הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה הנפלים
היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו
בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה
הגברים אשר מעולם אנשי השם
וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר
מחשבת לבו רק רע כל היום וינחם יהוה כי עשה
את האדם בארץ ויתעצב אל לבו ויאמר יהוה
אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה
מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים
כי נחמתי כי עשיתם ונח מצא חן בעיני
יהוה
אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו
את האלהים התהלך נח ויולד נח שלשה בנים
את שם את חם ואת יפת ותשחת הארץ לפני
האלהים ותמלא הארץ חמס וירא אלהים את
הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את
דרכו על הארץ
ויאמר אלהים
לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס
מפניהם והנני משחיתם את הארץ עשה לך תבת
עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה
מבית ומחוץ בכפר זה אשר תעשה אתה שלש
מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה
ושלשים אמה קומתה צהר תעשה לתבה ואל
אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה
תשים תחתים שנים ושלשים תעשה ואני הנני
מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל
בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר
בארץ יגוע והקמתי את בריתי אתך ובאת
אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך
ומכל העוף מכל בשר שנים מכל תביא אל
התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו מהעוף
למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש
האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות
ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת
אליך והיה לך ולהם לאכלה ויעש נח ככל
אשר צוה אתו אלהים כן עשה
ויאמר יהוה
לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך
ראיתי צדיק לפני בדור הזה מכל הבהמה
הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו
ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש
ואשתו גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר

ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ כי לימים עוד
שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום
וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר
עשיתי מעל פני האדמה ויעש נח ככל אשר
צוהו יהוה ונח בן שש מאות שנה והמבול היה
מים על הארץ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו
אתו אל התבה מפני מי המבול מן הבהמה
הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהרה ומן
העוף וכל אשר רמש על האדמה שנים שנים
באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה
אלהים את נח ויהי לשבעת הימים ומי המבול
היו על הארץ בשנת שש מאות שנה לחיי נח
בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה
נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים
נפתחו ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים
לילה בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני
נח ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל התבה
המה וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל
הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף
למינהו כל צפור כל כנף ויבאו אל נח אל התבה
שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים
והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו
אלהים ויסגר יהוה בעדו ויהי המבול ארבעים
יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה
ותרם מעל הארץ ויגברו המים וירבו מאד על
הארץ ותלך התבה על פני המים והמים גברו
מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים
אשר תחת כל השמים חמש עשרה אמה מלמעלה
גברו המים ויכסו ההרים ויגוע כל בשר הרמש על
הארץ בעוף ובהמה וחיה ובכל השרץ השרץ
על הארץ וכל האדם כל אשר נשמת רוח חיים
באפיו מכל אשר ביבשה מתו וימח את כל היקום
אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש
ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח
ואשר אתו בתבה ויגברו המים על הארץ חמשים
ומאת יום ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת
כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח
על הארץ וישכו המים ויסכרו מעינת תהום
וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים וישבו
המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים
מקצה חמשים ומאת יום ותנח התבה בחדש
השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט

והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי
בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים
ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה
אשר עשה וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב
עד יבשת המים מעל הארץ וישלח את היונה
מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה ולא
מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל
התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה
ויבא אתה אליו אל התבה ויחל עוד שבעת ימים
אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה ותבא
אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה
וידע נח כי קלו המים מעל הארץ ויחל עוד
שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יסף
שוב אליו עוד ויהי באחת ושש מאות שנה
בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ
ויסר נח את מכסה התבה ויראה והנה חרבו פני
האדמה ובחדש השני בשבעה ועשרים יום
לחדש יבשה הארץ
וידבר אלהים
אל נח לאמר צא מן התבה אתה ואשתך ובניך
ונשי בניך אתך כל החיה אשר אתך מכל בשר
בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ
הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ
ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו כל החיה
כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ
למשפחתיהם יצאו מן התבה ויבן נח מזבח ליהוה
ויקח מכל הבהמה הטהרה ומכל העוף הטהור
ויעל עלת במזבח וירח יהוה את ריח הניחוח
ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את
האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע
מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר
עשיתי עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם
וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו
וברך אלהים
את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו
את הארץ ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית
הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש
האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו כל רומש
אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי
לכם את כל אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו
ואך את דמיכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה
אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש
את נפש האדם שפך דם האדם באדם דמו ישפך
כי בצלם אלהים עשה את האדם
ואתם פרו

ורבו שרצו בארץ ורבו בה
ויאמר
אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר ואני הנני מקים
את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם
ואת כל
נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית
הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ
והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד
ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ
ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני
וביניכם
ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת
עולם את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית
ביני
ובין הארץ והיה בעננו ענן על הארץ ונראתה
הקשת בענן וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם
ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים
למבול לשחת כל בשר והיתה הקשת בענן
וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים
ובין כל
נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ
ויאמר
אלהים אל נח את אות הברית אשר הקמתי ביני
ובין כל בשר אשר על הארץ
ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם
הוא אבי כנען שלשה אלה בני נח ומאלה נפלה כל
הארץ
ויחל נח איש האדמה ויטע כרם וישת מן
היין וישכר ויתגל בתוך אהלה ויראה חם אבי כנען
את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ ויקח שם
ויפת את השלמה וישימו על שכם שניהם וילכו
אחרנית ויכסו את ערות אביהם
ופניהם אחרנית
וערות אביהם לא ראו
ויקץ נח מיינו וידע את
אשר עשה לו בנו הקטן ויאמר ארור כנען עבד
עבדים יהיה לאחיו
ויאמר ברוך יהוה אלהי שם
ויהי כנען עבד למו
יפת אלהים ליפת וישכן באהלי
שם ויהי כנען עבד למו
ויחי נח אחר המבול שלש
מאות שנה וחמשים שנה
ויהי כל ימי נח תשע
מאות שנה וחמשים שנה וימת
ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת
ויולדו להם בנים
אחר המבול בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך
ותירס ובני גמר אשכנז וריפת
ותגרמה
ובני יון
אלישה
ותרשיש כתים ודודנים מאלה נפרדו איי
הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם בגויהם
ובני חם כוש ומצרים
ופוט וכנען ובני כוש סבא
וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא
ובני רעמא שבא
ודדן וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ
הואהיה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד
גבור ציד לפני יהוה
ותהי ראשית ממלכתו בבל

וארי אמר וכלנה בארץ שנער מן הארץ ההוא ויצא
אשור ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת כלח ואת
רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה ומצרים
ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים
ואת פתרוסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים
ואת כפתרים וכנען ילד את צידן
בכרו ואת חת ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי
ואת החוי ואת הסיני ואת הארוד ואת
הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני
ויהי גבול הכנעני מצידן באכה גררה עד עזה באכה
סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע אכה בני חם
לבשפחתם לגוים בארצתם בגויהם ושם
ילד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול בני שם
שם ואשור וארפכשד ולוד וארם ובני ארם עוץ
וחול וגתר וכוש וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד
את עבר ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי
בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן ויקטן ילד את
אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח ואת
הדורם ואת אוזל ואת דקלה ואת עובל ואת אבימאל
ואת שבא ואת אופר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני
יקטן ויהי מושבם ממישא באכה ספרה הר הקדם
אלה בני שם למשפחתם לבלשנתם בארצתם לגויהם
אלה משפחת בני נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו
הגוים בארץ אחר המבול
ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים וידהי
בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו
שם ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה
לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם
לחמר ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו
בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ
וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו
בני האדם ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת
לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל
אשר זמו לעשות הבה נרדה ונבלה שם שפתם
אשר לא ישמעו איש שפת רעהו ויפץ יהוה אתם
משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר על כן קרא
שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם
הפיצם יהוה על פני כל הארץ
אלה תולדת שם שם בן מאת שנה וילד את
ארפכשד שנתים אחר המבול ויחי שם אחרי
הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה וילד בנים
ובנות וארפכשד חי חמש
ושלשים שנה וילד את שלח ויחי ארפכשד אחרי
הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה וילד
בנים ובנות ושלח חי שלשים שנה וילד
את עבר ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים
וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות ויחי
עבר ארבע ושלשים שנה וילד את פלג ויחי עבר
אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות
שנה וילד בנים ובנות ויחי פלג
שלשים שנה וילד את רעו ויחי פלג אחרי הולידו
את רעו תשע שנים ומאתים שנה וילד בנים
ובנות ויחי רעו שתים ושלשים שנה וילד
את שרוג ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע
שנים ומאתים שנה וילד בנים ובנות ויחי
שרוג שלשים שנה וילד את נחור ויחי שרוג
אחרי הולידו את נחור מאתים שנה וילד בנים
ובנות ויחי נחור תשע ועשרים שנה וילד
את תרח ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה
שנה ומאת שנה וילד בנים ובנות ויחי
תרח שבעים שנה וילד את אברם את נחור ואת
הרן ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם
את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט ויכמת הרן
על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים ויקח
אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם
אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה
וההי שרי עקרה אין לה ולד ויקח תרח את אברם
בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת
אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה
כנען ויבאו עד חרן וישבו שם ויהיו ימי תרח חמש
שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן
ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך
ומבית אביך אל הארץ אשר אראך ואעשך לגוי
גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה ואברכה
מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת
האדמה וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך
אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו
מחרן ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו
ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו
בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען
ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה
והכנעני אז בארץ וירא יהוה אל אברם ויאמר
לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה
הנראה אליו ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל
ויט אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח
ליהוה ויקרא בשם יהוה ויסע אברם הכוף ונסוע
הנגבה
ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי
כבד הרעב בארץ ויהי כאשר הקרים לבוא מצרימה
ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת
מראה את והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו
זאת והרגו אתי ואתך יחיו אמרי נא אחתי את למען
ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגלל יהי כבוא אברם
מצרימה ויראו המצרים את האשה כי יפה הוא מאד
ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח
האשה בית פרעה ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן
ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים ויגע
יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי
אשת אברם ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת
עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך הוא למה אמרת
אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח
ולך ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו
ואת כל אשר לו ולוט עמו הנגבה ואברם כבד מאד במקנה
בכסף ובזהב וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום
אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי אל
מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה ויקרא שם אברם
בשם יהוה וגם ללוט הלך את אברם היה צאן ובקר
ואהלים ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם
רב ולא יכלו לשבת יחדו ויהי ריב בין רעי מקנה אברם
ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ ויאמר
אברם אל לוט אל נא תהי מריבה בני ובינך ובין רעי
ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו הלא כל הארץ לפניך
הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאלה
וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי ככה משקה
לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ
מצרים באכה צער ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן
ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו אברם ישב
בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם
ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד יהוה אמר
אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך
וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה
וימה כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה
ולזרעך עד עולם ושמתי את זרעך כעפר הארץ
אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנו
קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה
ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון
ויבן שם מזבח ליהוה
ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר
כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים עשו מלחמה
את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב
מלך אדמה ושמאבר מלך צבים ומלך בלע היא
צער כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח
שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ושלש עשרה
שנה מרדו וברבע עשרה שנה בא כדרלעמר
והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת
קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים
ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על
המדבר ושבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו
את כל שדה העמלקי וגם את האמרי הישב בחצצן
תמר ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך
צבים ומלך בלע הוא צער ויערכו אתם מלחמה בעמק
השדים את כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים
ואמרפל מלך שנער וארוך מלך אלסר ארבעה מלכים
את החמשה ועמק השדים באר באר חמר וינסו
מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים הרה נסו
ויקחו את כל רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו
ויקחו את לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילכו והוא
ישב בסדם ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא
שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר
והם בעלי בריתו אברם וישמע אברם כי נשבה אחיו
וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות
וירדף עד דן ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו
ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק
וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו
השיב וגם את הנשים ואת העם ויצא מלך סדם
לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת
המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך
ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן
לאל עליון ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון
קנה שמים וארץ וברוך אל עליון אשר מגן צריך
בידך ויתן לו מעשר מכל ויאמר מלך סדם אל
אברם תן לי הנפש והרכש קח לך ויאמר אברם
אל מלך סדם הרמתי ידי אל יהוה אל עליון
קנה שמים וארץ אם מחוט ועד שרוך נעל
ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי
את אברם בלעדי רק אשר אכלו הנערים
וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל
וממרא הם יקחו חלקם אחר הדברים
האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל
תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד ויאמר
אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק
ביתי הוא דמשק אליעזר ויאמר אברם הן לי לא נתתה
זרע והנה בן ביתי יורש אתי והנה דבר יהוה אליו
לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא
יירשך ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה
וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה
זרעך והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה ויאמר אליו
אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את
הארץ הזאת לרשתה ויאמר אדני יהוה במה אדע
כי אירשנה ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז
משלשת ואיל משלש ותר וגוזל יקח לו אנה כל אנה
ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת
הצפר לא בתר וירד העיט על הפגרים וישב אתם
אברם ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם
והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו ויאמר לאברם
ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום
וענו אתם ארבע מאות שנה וגם את הגוי אשר יעבדו
דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול ואתה תבוא אל
אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה ודור רביעי ישובו
הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה ויהי השמש באה
ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין
הגזרים האלה ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית
לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד
הנהר הגדל נהר פרת את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני
ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים ואת האמרי ואת
הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי ושרי
אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה
הגר ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת
בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה ושמע אברם לקול
שרי ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה
מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה
לאברם אישה לו לאשה ויבא אל הגר ותהר ותרא
כי הרתה ותקל גברתה בעיניה ותאמר שרי אל
אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא
כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה בינו ובינך ויאמר
אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב
בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה וימצאה מלאך
יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור
ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי

ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת ויאמר לה
מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה ויאמר
לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב
ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקרא שמו
ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך והוא יהיה פרא אדם
ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן ותקרא שם
יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הכם
ראיתי אחרי ראי עלכן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין
קדש ובין ברד ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם
בנו אשר ילדה הגר שמעאל ואברם בן שמנים שנה
ושש שנים בלדת הגר את שמעאל לאברם ויהי
אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל
אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה
תמים ואתנה בריתי ביני وביניך וארבה אותך במאד
מאד ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר
אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים ולא יקרא
עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון
גוים נתתיך והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים
ומלכים ממך יצאו והקמתי את בריתי ביני وביניך وבין
זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים
ולזרעך אחריך ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ
מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם
לאלהים ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי
תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם זאת בריתי אשר
תשמרו ביני وביניכם وبين זרעך אחריך המול לכם כל
זכר ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית
ביני وביניכם وبين שמנת ימים ימול לכם כל זכר
לדרתיכם יליד בית ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא
מזרעך הוא המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך
והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם וערל זכר אשר
לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה את בריתי הפר ויאמר אלהים
אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי
כי שרה שמה וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן
וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו ויפל
אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה
שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד ויאמר
אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך ויאמר
אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו
יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו
ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפרתי אתו
והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם יוליד

ונתתיו לגוי גדול ואת בריתי אקים את יצחק אשר
תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת ויכל לדבר
אתו ויעל אלהים מעל אברהם ויקח אברהם את
ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו
כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם
בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים ואברהם
בן תשעים ותשע שנה בהמולו בשר ערלתו וישמעאל
בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו
בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו וכל
אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בן נכר
נמלו אתו
וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל
כחם היום וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים
עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה
ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר
מעל עבדך יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשעו
תחת העץ ואקחה פת לחם וסעדו לבבכם אחר תעברו
כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר
דברת וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי
שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות ואל הבקר
רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער
וימהר לעשות אתו ויקח חמאה וחלב ובן הבקר
אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ
ויאכלו ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה
באהל ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן
לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו
ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה
ארח כנשים ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי
היתה לי עדנה ואדני זקן ויאמר יהוה אל אברהם למה
זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי
היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה
ולשרה בן ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה
ויאמר לא כי צחקת ויקמו משם האנשים וישקפו על
פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם ויהוה אמר
המכסה אני מאברהם אשר אני עשה ואברהם היו
יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ כי
ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו
ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא
יהוה על אברהם את אשר דבר עליו ויאמר יהוה
זעקת סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד
ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו ככלה
ואם לא אדעה ויפנו משם האנשים ויכלו סדמה

ואברהם עודנו עמד לפני יהוה ויגש אברהם ויאמר
האף תספה צדיק עם רשע אולי יש חמשים צדיקם
בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים
הצדיקם אשר בקרבה חלילה לך מעשות כדבר הזה
להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך
השפט כל הארץ לא יעשה משפט ויאמר יהוה אם
אמצא בסדם חמשים צדיקם בתוך העיר ונשאתי
לכל המקום בעבורם ויען אברהם ויאמר הנה נא
הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר אולי יחסרון
חמשים הצדיקם חמשה התשחית בחמשה את כל
העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים
וחמשה ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון
שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים
ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם
שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים
ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון
שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים ויאמר
אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון
שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה וילך
יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו
ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער
סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה
ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם וכלינו
ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו
לא כי ברחוב נלין ויפצר בם מאד ויסרו אליו ויבאו
אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו
טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית
מנער ועד זקן כל העם מקצה ויקראו אל לוט ויאמרו
לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוצא אלינו
ונדעה אתם ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת סגר
אחריו ויאמר אל נא אחי תרעו הנה נא לי שתי בנות
אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתהן אליכם ועשו להן
כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על
כן באו בצל קרתי ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד
בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו
באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת וישלחו
האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם הבית ואת
הדלת סגרו ואת האנשים אשר פתח הבית הכו
בסנורים מקטן ועד גדול ויאלו למצא הפתח
ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך ובנתיך
וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום כי משחתים אנחנו את
המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה

ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנתיו ויאמר קומו
צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי
כמצחק בעיני חתניו וכמו השחר עלה ויאיצו
המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי
בנתיך הנמצאת פן תספה בעון העיר ויתמהמה
ויחזיקו האנשים בידו وביד אשתו وביד שתי
בנתיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר
ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך
אל תביט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה
המלט פן תספה ויאמר לוט אלהם אל נא אדני
הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר
עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל
להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי הנה נא
העיר הואת קרבה לנוס שמה והוא מצער
אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי
ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה
לבלתי הפכי את העיר אשר דברת מהר המלט
שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה
על כן קרא שם העיר צוער השמש יצא על
הארץ ולוט בא צערה ויהוה המטיר על סדם ועל
עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים ויהפך
את הערים האל ואת כל הככר ואת כל ישבי
הערים וצמחת האדמה ותבט אשתו מאחריו ותהי
נציב מלח וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר
עמד שם את פני יהוה וישקף על פני סדם ועמרה
ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר
הארץ כקיטר הכבשן ויהי בשחת אלהים את ערי
הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט
מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר שבבהן לוט
ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנתיו עמו
כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי
בנתיו ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש
אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ לכדה
נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע
ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה
ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה وבקומה וידי
מזחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי
אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו
ונחיה מאבינו זרע ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן
יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה
وبקומה ותהרין שתי בנות לוט מאביהן ותלד הבכירה
בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום

והעניר הוא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי
הוא אבי בני עמון עד היום
ויסע
משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין
שור ויגר בגרר ויאמר אברהם אל שרה אשתו
אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את
שרה ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה
ויאמר לו הנך מת על האשה אשר לקחת
והוא בעלת בעל ואבימלך לא קרב אליה
ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג הלא הוא אמר
לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא בתם
לבבי ובנקיון כפי עשיתי את ויאמר אליו
האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך
עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטוא לי על
כן לא נתתיך לנגע אליה ועתה השב אשת
האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה
ואם איננך משיב דע כי מות תמות אתה וכל
אשר לך וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל
עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם
ויראו האנשים מאד ויקרא אבימלך לאברהם
ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי
הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה מעשים
אשר לא יעשו עשית עמדי ויאמר אבימלך
אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה
ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים
במקום הזה והרגוני על דבר אשתי וגם אמנה
אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי
לאשה ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי
ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל
המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי הוא
ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן
לאברהם וישב לו את שרה אשתו ויאמר
אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב
ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה
הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל
ונכחת ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא
אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו
וילדו כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם
לבית אבימלך על דבר שרה אשת
אברהם
ויהוה
פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה
לשרה כאשר דבר ותהר ותלד שרה לאברהם
בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים

ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר
ילדה לו שרה יצחק וימל אברהם את יצחק
בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים
ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו
ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע
יצחק לי ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים
שרה כי ילדתי בן לזקניו ויגדל הילד ויגמל
ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את
יצחק ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר
ילדה לאברהם מצחק ותאמר לאברהם גרש
האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה
הזאת עם בני עם יצחק וירע הדבר מאד בעיני
אברהם על אודת בנו ויאמר אלהים אל אברהם
אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר
תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא
לך זרע וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך
הוא וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת
מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד
וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע ויכלו
המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד
השיחים ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי
קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב
מנגד ותשא את קלה ותבך וישמע אלהים את
קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן
השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי
שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם קומי
שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול
אשימנו ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים
ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער
ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי
רבה קשת וישב במדבר פארן ותקח לו אמו
אשה מארץ מצרים
ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו
אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה
עשה ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר
לי ולנינו ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה
עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה ויאמר אברהם
אנכי אשבע והוכח אברהם את אבימלך על
ארות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך ויאמר
אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם
אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי
היום ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך

ויכרתו שניהם ברית ויצב אברהם את שבע
כבשת הצאן לבדהן ויאמר אבימלך אל אברהם
מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת
לבדנה ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי
בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר
הזאת על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי
שם נשבעו שניהם ויכרתו ברית בבאר שבע
ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ
פלשתים ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם
בשם יהוה אל עולם ויגר אברהם בארץ
פלשתים ימים רבים
ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את
אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני ויאמר
קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את
יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם
לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך
וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את
שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה
ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים
ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את
המקום מרחק ויאמר אברהם אל נעריו שבו
לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה
ונשתחוה ונשובה אליכם ויקח אברהם את עצי
העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת
המאכלת וילכו שניהם יחדו ויאמר יצחק אל
אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר
הנה האש והעצים ואיה השה לעלה ויאמר אברהם
אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם
יחדו ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים
ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים
ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל
לעצים וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת
לשחט את בנו ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים
ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני ויאמר אל
תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי
עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת
את בנך את יחידך ממני וישא אברהם את עיניו
וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו ויכל
אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו
ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה
אשר יאמר היום בהר יהוה יראה ויקרא
מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים

ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר
עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את
יחידך כי ברך אברכך והרבה ארבה את
זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת
הים וירש זרעך את שער איביו והתברכו
בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי
וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל
באר שבע וישב אברהם בבאר שבע
ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר
הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך את
עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם
ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת
בתואל ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה
ילדה מלכה לנחור אחי אברהם ופילגשו ושמה
ראומה ותלד גם הוא את טבח ואת גחם ואת
תחש ואת מעכה
ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע
שנים שני חיי שרה ותמת שרה בקרית ארבע
הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד
לשרה ולבכתה ויקם אברהם מעל פני מתו
וידבר אל בני חת לאמר גר ותושב אנכי עמכם
תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני
ויענו בני חת את אברהם לאמר לו שמעני
אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר
קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא
יכלה ממך מקבר מתך ויקם אברהם וישתחו
לעם הארץ לבני חת וידבר אתם לאמר אם יש את
נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו
לי בעפרון בן צחר ויתן לי את מערת המכפלה
אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה
לי בתוככם לאחזת קבר ועפרון ישב בתוך בני
חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני
חת לכל באי שער עיר לאמר לא אדני
שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו
לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר
מתך וישתחו אברהם לפני עם הארץ וידבר
אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם
אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח מני
ואקברה את מתי שמה וישע עפרון את
אברהם לאמר לו אדני שמעני ארץ
ארבע מאת שקל כסף בינו ובינך מה הוא
ואת מתך קבר וישמע אברהם אל עפרון

וישקל אברהם לעפרן את הכסף אשר דבר באזני בני
חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסוחר ויקם שדה
עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה
והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל
גבלו סביב לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי
שער עירו ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו
אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון
בארץ כנען ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם
לאחזת קבר מאת בני חת ואברהם זקן
בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל ויאמר
אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים
נא ידך תחת ירכי ואשביעך ביהוה אלהי השמים
ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני
אשר אנכי יושב בקרבו כי אל ארצי ואל מולדתי תלך
ולקחת אשה לבני ליצחק ויאמר אליו העבד אולי
לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב
אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם ויאמר
אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה יהוה
אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ
מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך
אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת
אשה לבני משם ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך
ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה וישם
העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על
הדבר הזה ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו
וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל
עיר נחור ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים
לעת ערב לעת צאת השאבת ויאמר יהוה אלהי אדני
אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני
אברהם הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר
יצאת לשאב מים והיה הנער אשר אמר אליה הטי
נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה
אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד
עם אדני ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה
יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור
אחי אברהם וכדה על שכמה והנער טבת מראה מאד
בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה
ותעל וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט
מים מכדך ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה
על ידה ותשקהו ותכל להשקתו ותאמר גם לגמליך
אשאב עד אם כלו לשתת ותמהר ותער כדה אל השקת
ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו

והאיש משתאה לה מחרישׁ לדעת ההצליח יהוה
דרכו אם לא ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח
האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה
עשרה זהב משקלם ויאמר בת מי את הגידי נא לי
היש בית אביך מקום לנו לליך ותאמר אליו בת בתואל
אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור ותאמר אליו גם
תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון ויקד האיש
וישתחו ליהוה ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם
אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך
נחני יהוה בית אחי אדני ותרץ הנער ותגד לבית
אמה כדברים האלה ולרבקה אח ושמו לבן וירץ
לבן אל האיש החוצה אל העין ויהי כראת את
הנזם ואת הצמדים על ידי אחתו וכשמעו את
דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא
אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין ויאמר
בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית
ומקום לגמלים ויבא האיש הביתה ויפתח הגמלים
ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי
האנשים אשר אתו וישם לפניו לאכל ויאמר לא
אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר ויאמר עבד
אברהם אנכי ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל ויתן
לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדם ושפחת וגמלים וחמרים
ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן כל
את כל אשר לו וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה
לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו אם לא
אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני
ואמר אל אדני אולי לא תלך האשה אחרי ויאמר
אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך
והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית
אבי אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא
יתנו לך והיית נקי מאלתי ואבא היום אל העין ואמר
יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצליח דרכי
אשר אנכי הלך עליה הנה אנכי נצב על עין המים והיה
העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא
מעט מים מכדך ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך
אשאב הוא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני אני
טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה
על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני
נא ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך
אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה ואשאל אתה ואמר
בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה
לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה

ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני
אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי
אדני לבנו ועתה אם ישכם עשים חסד ואמת את
אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על
שמאל ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר
לא נוכל דבר אליך רע או טוב הנה רבקה לפניך קח
ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה ויהי
כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו
ארצה ליהוה ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים
ויתן לרבקה ומגדנות נתן לאחיה ולאמה ויאכלו וישתו
הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר
שלחני לאדני ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו
ימים או עשור אחר תלך ויאמר אלהם אל תאחרו אתי
ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני ויאמרו נקרא
לנער ונשאלה את פיה ויקראו לרבקה ויאמרו אליה
התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך וישלחו את רבקה
אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו ויברכו
את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה
ויירש זרעך את שער שנאיו ותקם רבקה ונערתיה
ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח
העבד את רבקה וילך ויצחק בא מבוא באר לחי ראי
והוא יושב בארץ הנגב ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות
ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים ותשא רבקה
את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל ותאמר אל
העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר
העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס ויספר העבד
ליצחק את כל הדברים אשר עשה ויבאה יצחק האהלה
שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה
וינחם יצחק אחרי אמו
ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה ותלד לו את
זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת
שוח ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורם
ולטושם ולאמים ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבידע
ואלדעה כל אלה בני קטורה ויתן אברהם את כל אשר
לו ליצחק ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן
אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה
אל ארץ קדם ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת
שנה ושבעים שנה וחמש שנים ויגוע וימת אברהם
בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו ויקברו אתו
יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה
עפרן בן צחר החתי אשר על פני ממרא השדה אשר קנה
אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו

ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו
וישב יצחק עם באר לחי ראי
ואלה תלדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה
הגר המצרית שפחת שרה לאברהם ואלה
שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר
ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם ומשמע
ודומה ומשא חדד ותימא יטור נפיש וקדמה
אלה הם בני ישמעאל ואלה שמתם בחצרים
ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם ואלה שני
חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע
שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו וישכנו מחוילה
עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על
פני כל אחיו נפל
ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את
יצחק ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את
רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן
הארמי לו לאשה ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו
כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו
ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה
אנכי ותלך לדרש את יהוה ויאמר יהוה לה שני
גיים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם
מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר וימלאו ימיה ללדת
והנה תומם בבטנה ויצא הראשון אדמוני ככלו
כאדרת שער ויקראו שמו עשו ואחרי כן יצא
אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב
ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם ויגדלו הנערים
ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם
ישב אהלים ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו
ורבקה אהבת את יעקב ויזד יעקב נזיד ויבא עשו
מן השדה והוא עיף ויאמר עשו אל יעקב
הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על
כן קרא שמו אדום ויאמר יעקב מכרה כיום את
בכרתך לי ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות
ולמה זה לי בכרה ויאמר יעקב השבעה לי כיום
וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב ויעקב נתן
לעשו לחם ונזיד עדשים ואכל וישת ויקם וילך
ויבז עשו את הבכרה
ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר
היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך
מלך פלשתים גררה וירא אליו יהוה ויאמר
אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך
גור בארץ הזאת והיה עמך ואברכך כי לך

ולזרעך אתן את כל הארצת האל והקימתי את
השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך והרביתי
את זרעך כמוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל
הארצת האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב
אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי
חקותי ותורתי וישב יצחק בגרר וישאלו אנשי
המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר
אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת
מראה הוא והי כי ארכו לו שם הימים וישקף
אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה
יצחק מצחק את רבקה אשתו ויקרא אבימלך
ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת
אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות
עליה ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט
שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם
ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע באיש הזה
ובאשתו מות יומת וזרע יצחק בארץ ההוא וימצא
בשנה ההוא מאת שערים ויברכהו יהוה ויגדל
האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד ויהי לו
מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו
פלשתים וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו
בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר
ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו
מאד וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם
וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו
בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות
אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן
אביו ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר
מים חיים וריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו
המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו
ויחפרו באר אחרת וריבו גם עליה ויקרא שמה
שטנה ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו
עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב
יהוה לנו ופרינו בארץ ויעל משם באר שבע
וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי
אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך
והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי ויבן
שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו
שם עבדי יצחק באר ואבימלך הלך אליו מגרר
ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו ויאמר אלהם יצחק
מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחוני
מאתכם ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך

ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך ונכרתה
ברית עמך אם תעשה עמנו רעה כאשר לא
נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך
בשלום אתה עתה ברוך יהוה ויעש להם משתה
ויאכלו וישתו וישכימו בבקר וישבעו איש
לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום ויהי
ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות
הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים ויקרא
אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום
הזה ויהי עשו בן ארבעים
שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת
בשמת בת אילן החתי ותהיין מרת רוח ליצחק
ולרבקה ויהי כי זקן יצחק ותכהין
עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו
בני ויאמר אליו הנני ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי
יום מותי ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא
השדה וצודה לי ציד ועשה לי משעמים כאשר
אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי
בטרם אמות ורבקה שמעת בדבר יצחק אל
עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא ורבקה
אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך
מדבר אל עשו אחיך לאמר הביאה לי ציד ועשה
לי משעמים ואכלה ואברככה לפני יהוה כלפני
מותי ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אתך
לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טבים
ואעשה אתם משעמים לאביך כאשר אהב והבאת
לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו ויאמר
יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר
ואנכי איש חלק אולי ימשני אבי והייתי בעיניו
כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה ותאמר לו
אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי ולך קח לי
וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו משעמים כאשר
אהב אביו ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל
החמדת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה
הקטן ואת ערת גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל
חלקת צואריו ותתן את המשעמים ואת הלחם אשר
עשתה ביד יעקב בנה ויבא אל אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני מי אתה בני ויאמר יעקב אל אביו אנכי
עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה
ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך ויאמר יצחק
אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה
יהוה אלהיך לפני ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא

ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא ויגש יעקב אל יצחק
אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידים ידי עשו ולא הכירו
כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערת ויברכהו ויאמר אתה זה בני
עשו ויאמר אני ויאמר הגשה לי ואכלה מציד בני למען תברכך נפשי
ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה
לי בני ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר
ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה ויתן
לך האלהים משל השמים ומשמני הארץ ורב
דגן ותירש יעבדוך עמים וישתחו לך לאמים הוה
גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור
ומברכיך ברוך ויהי כאשר כלה יצחק לברך את
יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו
ועשו אחיו בא מציידו ויעש גם הוא מטעמים ויבא
לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו
בעבור תברכני נפשך ויאמר לו יצחק אביו מי אתה
ויאמר אני בנך בכרך עשו ויחרד יצחק חרדה
גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא
לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה
כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה
ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי
ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך ויאמר
הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי
לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי
ברכה ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך
ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו
ולכה אפוא מה אעשה בני ויאמר עשו אל אביו
הברכה אחת הוא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא
עשו קלו ויבך ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה
משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל
ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר
תריד ופרקת עלו מעל צוארך וישטם עשו את
יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו
בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה
את יעקב אחי ויגד לרבקה את דברי
עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב
בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו
אחיך מתנחם לך להרגך ועתה בני
שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי
חרנה וישבת עמו ימים אחדים עד אשר
תשוב חמת אחיך עד שוב אף אחיך מבך
ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך
משם למה אשכל גם שניכם יום אחד

ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת
אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות
הארץ למה לי חיים ויקרא יצחק אל יעקב ויברך
אתו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען
קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך
משם אשה מבנות לבן אחי אמך ואל שדי יברך
אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים ויתן לך את
ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ
מגריך אשר נתן אלהים לאברהם וישלח יצחק
את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל
הארמי אוי רבקה אם יעקב ועשו ויראה עשו כי
ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת
לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא
תקח אשה מבנות כנען וישמע יעקב אל אביו
ואל אמו וילך פדנה ארם ויראה עשו כי רעות בנות
כנען בעיני יצחק אביו וילך עשו אל ישמעאל
ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות
נביות על נשיו לו לאשה. ויצא
יעקב מבאר שבע וילך חרנה ויפגע במקום וילן
שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם
מראשתיו וישכב במקום ההוא וירחם והנה סלם
מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי
אלהים עלים וירדים בו והנה יהוה נצב עליו ויאמר
אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ
אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך והיה
זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה
ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ולזרעך והנה
אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך
אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם
עשיתי את אשר דברתי לך ויקץ יעקב משנתו
ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי
ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם
בית אלהים וזה שער השמים וישכם יעקב בבקר
ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה
מצבה ויצק שמן על ראשה ויקרא את שם המקום
ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשנה וידר
יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני
בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל
ובגד לבלש ושבתי בשלום אל בית אבי והיה
יהוה לי לאלהים והאבן הזאת אשר שמתי מצבה
יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו
לך וישא יעקב רגליו ויבא ארצה בני קדם וירא

והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן
רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים
והאבן גדלה על פי הבאר ונאספו שמה כל העדרים
וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן
והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה ויאמר להם
יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו ויאמר
להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו ויאמר
להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה
עם הצאן ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף
המקנה השקו הצאן וכלו רעו ויאמרו לא נוכל
עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל
פי הבאר והשקינו הצאן עודנו מדבר עמם ורחל
באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא ויהי
כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת
צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל
פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו וישק יעקב
לרחל וישא את קלו ויבך ויגד יעקב לרחל כי אחי
אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה ויהי
כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו
ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן
את כל הדברים האלה ויאמר לו לבן אך עצמי
ובשרי אתה וישב עמו ירח ימים ויאמר לבן
ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה
משכרתך ולבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם
הקטנה רחל ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר
ויפת מראה ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך
שבע שנים ברחל בתך הקטנה ויאמר לבן טוב
תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי
ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים
אחדים באהבתו אתה ויאמר יעקב אל לבן הבה את
אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה ויאסף לבן את
כל אנשי המקום ויעש משתה ויהי בערב ויקח את
לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה ויתן לבן לה
את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה ויהי בבקר
והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי
הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני ויאמר לבן
לא עשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה
מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבודה
אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות ויעש
יעקב כן ימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו
לאשה ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה
לשפחה ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה

ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות וירא יהוה כי
שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה ותהר
לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה
יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי ותהר עוד ותלד
בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי
גם את זה ותקרא שמו שמעון ותהר עוד ותלד בן
ותאמר עתה הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו
שלשה בנים על כן קרא שמו לוי ותהר עוד
ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן
קראה שמו יהודה ותעמד מלדת ותרא רחל כי
לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל
יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי ויחר אף
יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע
ממך פרי בטן ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה
ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה ותתן לו את
בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב ותהר
בלהה ותלד ליעקב בן ותאמר רחל דנני אלהים
וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן
ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב
ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם
יכלתי ותקרא שמו נפתלי ותרא לאה כי עמדה
מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב
לאשה ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן ותאמר
לאה בגד ותקרא את שמו גד ותלד זלפה שפחת
לאה בן שני ליעקב ותאמר לאה באשרי כי
אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר וילך ראובן
בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם
אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי
מדודאי בנך ותאמר לה המעט קחתך את אישי
ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב
עמך הלילה תחת דודאי בנך ויבא יעקב מן השדה
בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי
שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה
הוא וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב
בן חמישי ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר
נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר ותהר
עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב ותאמר לאה
זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי
ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבלון ואחר
ילדה בת ותקרא את שמה דינה ויזכר אלהים
את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה
ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי

ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף
יהוה לי בן אחר ויהי כאשר ילדה
רחל את יוסף ויאמר יעקב אל
לבן שלחני ואלכה אל מקומי ולארצי
תנה את נשי ואת ילדי אשר
עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת
ידעת את עבדתי אשר עבדתיך
ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי
חן בעיניך נחשתי וברכני יהוה
בגללך ויאמר נקבה שכרך עלי
ואתנה ויאמר אליו אתה ידעת את
אשר עבדתיך ואת אשר היה
מקנך אתי כי מעט אשר היה לך
לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך
לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי
לביתי ויאמר מה אתן לך ויאמר
יעקב לא תתן לי מאומה אם
תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה
צאנך אשמר אעבר בכל צאנך היום
הסר משם כל שה נקד ושכוא
וכל שה חום בכשבים ושכוא
ונקד בעזים והיה שכרי ענתה בי
צדקתי ביום מחר כי תבוא על
שכרי לפניך כל אשר איננו נקד
וטלוא בעזים וחום בכשבים גנוב הוא
אתי ויאמר לבן הן לו יהי כדברך
ויסר ביום ההוא את התישים
העקדים והטלאים ואת כל העזים
הנקדות והטלאת כל אשר לבן בו
וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו
וישם דרך שלשת ימים בינו ובין
יעקב ויעקב רעה את צאן לבן
הנותרת ויקח לו יעקב מקל
לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן
פצלות לבנות מחשף הלבן אשר
על המקלות ויצג את המקלות
אשר פצל ברהטים בשקתות המים
אשר תבאן הצאן לשתות
לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות
ויחמו הצאן אל המקלות ותלדן
הצאן עקדים נקדים וטלאים
והכשבים הפריד יעקב

ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן
לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם
על צאן לבן והיה בכל יחם הצאן
המקשרות ושם יעקב את המקלות
לעיני הצאן ברהטים ליחמנה
במקלות ובהעטף הצאן לא
ישים והיה העטפים ללבן והקשרים
ליעקב ויפרץ האיש מאד מאד
ויהי לו צאן רבות ושפחות
ועבדים וגמלים וחמרים וישמע את
דברי בני לבן לאמר לקח יעקב
את כל אשר לאבינו ומאשר
לאבינו עשה את כל הכבד הזה ויראו
יעקב את פני לבן והנה אינו עמו
כתמול שלשום ויאמר יהוה
אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך
ולמולדתך ואהיה עמך וישלח יעקב
ויקרא לרחל ולאה השדה
אל צאנו ויאמר להן ראה אנכי את
פני אביכן כי איננו אלי כתמול
שלשם ואלהי אבי היה עמדי
ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי
את אביכן ואביכן התלצ בי
והחלף את משכרתי עשרת מנים
ולא נתנו אלהים להרע עמדי אם כה
יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו
כל הצאן נקדים ואם כה יאמר
עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן
עקדים ויצל אלהים את מקנה
אביכם ויתן לי ויהי בעת יחם
הצאן ואשא עיני וארא בחלום
והנה העתדים העלים על הצאן
עקדים נקדים וברדים ויאמר אלי
מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר
הנני ויאמר שא נא עיניך וראה
כל העתדים העלים על הצאן
עקדים נקדים וברדים כי ראיתי
את כל אשר לבן עשה לך אנכי
האל בית אל אשר משחת שם
מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה
קום צא מן הארץ הזאת ושוב
אל ארץ מולדתך ותען רחל

ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק
ונחלה בבית אבינו הלוא נכריות
נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם
אכול את כספנו כי כל העשר אשר
הציל אלהים מאבינו לנו הוא
ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים
אליך עשה ויקם יעקב וישא את בניו
ואת נשיו על הגמלים וינהג את
כל מקנהו ואת כל רכשו אשר
רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן
ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה
כנען ולבן הלך לגזז את צאנו
ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה
ויגנב יעקב את לב לבן הארמי
על בלי הגיד לו כי ברח הוא
וברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר
את הנהר וישם את פניו הרה
הגלעד ויגד ללבן ביום השלישי
כי ברח יעקב ויקח את אחיו עמו
וירדף אחריו דרך שבעת ימים
וידבק אתו בהר הגלעד ויבא
אלהים אל לבן הארמי בחלם
הלילה ויאמר לו השמר לך פן
תדבר עם יעקב מטוב עד רע וישג
לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו
בהר ולבן תקע את אחיו בהר
הגלעד ויאמר לבן ליעקב מה עשית
ותגנב את לבבי ותנהג את בנתי כשבות
חרב למה נחבאת לברח ותגנב
אתי ולא הגדת לי ואשלחך
בשמחה ובשרים בתף ובכנור ולא
נשקתני לנשק לבני ולבנתי עתה
הסכלת עשו יש לאל ידי לעשות
עמכם רע ואלהי אביכם אמש
אמר אלי לאמר השמר לך מדבר
עם יעקב מטוב עד רע ועתה
הלך הלכת כי נכסף נכספתה לבית
אביך למה גנבת את אלהי ויען
יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי
אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמי
עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה
נגד אחינו הכר לך מה עמדי

וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם ויבא לבן
באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהת
ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל ורחל
לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב
עליהם וימש לבן את כל האהל ולא מצא ותאמר
אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום
מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את
התרפים ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר
ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי כי
מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך
שים כה נגד אחי ואחיך ויוכיחו בין שנינו זה
עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו
ואילי צאנך לא אכלתי טרפה לא הבאתי אליך
אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה
הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי
מעיני זה לי עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע
עשרה שנה בשתי בנתיך ושש שנים בצאנך
ותחלף את משכרתי עשרת מנים כולי אלהי אבי
אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם
שלחתני את עני ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח
אמש ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנתי והבנים
בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא
ולבנתי מה אעשה לאלה היום או לבניהן אשר
ילדו ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד
ביני וביניך ויקח יעקב אבן וירימה מצבה ויאמר
יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל
ויאכלו שם על הגל ויקרא לו לבן יגר שהדותא
ויעקב קרא לו גלעד ויאמר לבן הגל הזה עד ביני וביניך
היום על כן קרא שמו גלעד והמצפה אשר אמר יפ
יהוה ביני וביניך כי נסתר איש מרעהו אם תענ
את בנתי ואם תקח נשים על בנתי אין איש עמנו
ראה אלהים עד ביני וביניך ויאמר לבן ליעקב
הנה הגל הזה והנה המצבה אשר ירתי ביני וביניך
עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך
את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה
ואת המצבה הזאת לרעה אלהי אברהם ואלהי נחור
ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו
יצחק ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל
לחם ויאכלו לחם וילינו בהר וישכם לבן בבקר
וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב
לבן למקומו ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי
אלהים ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה

ויקרא שם המקום ההוא מחנים
וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה
שעיר שדה אדום ויצו אתם לאמר כה תאמרון
לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי
ואחר עד עתה ויהי לי שור וחמור צאן ועבד
ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך
וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך
אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו
ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו
ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות ויאמר
אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה
הנשאר לפליטה ואמר יעקב אלהי אבי אברהם
ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך ואיטיבה עמך קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי
עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות
הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן
יבוא והכני אם על בנים ואתה אמרת היטב איטיב
עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר
מרב וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו
מנחה לעשו אחיו עזים מאתים ותישים עשרים
רחלים מאתים ואילים עשרים גמלים מיניקות
ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה
אתנות עשרים ועירם עשרה ויתן ביד עבדיו עדר
עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח
תשימו בין עדר ובין עדר ויצו את הראשון לאמר
כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה
תלך ולמי אלה לפניך ואמרת לעבדך ליעקב מנחה
הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו ויצו
גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים
אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו
במצאכם אתו ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו
כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי
כן אראה פניו אולי ישא פני ויעבר המנחה על
פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה ויקם בלילה
הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת
אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק ויקחם
ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו ויותר יעקב
לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר וירא כי
לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב
בהאבקו עמו ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר
לא אשלחך כי אם ברכתני ויאמר אליו מה שמך

ויאמר יעקב ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי
אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל
ויישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה
זה תשאל לשמי ויברך אתו שם ויקרא יעקב שם
המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים
ותנצל נפשי ויזרח לו השמש כאשר עבר את
פנואל והוא צלע על ירכו על כן לא יאכלו בני
ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד
היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה וישא
יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות
איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי
השפחות וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשנה
ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף
אחרנים והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע
פעמים עד גשתו עד אחיו וירץ עשו לקראתו
ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו וישא את
עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה
לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך
ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין ותגש גם
לאה וילדיה וישתחוו ואחר נגש יוסף ורחל וישתחו
ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר
למצא חן בעיני אדני ויאמר עשו יש לי רב אחי
יהי לך אשר לך ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי
חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי
פניך כראת פני אלהים ותרצני קח נא את ברכתי
אשר הבאת לך כי חננני אלהים וכי יש לי כל כ
ויפצר בו ויקח ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך
ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן
והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן
יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי לרגל
המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא
אל אדני שעירה ויאמר עשו אציגה נא עמך מן
העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני
אדני וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה ויעקב
נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על
כן קרא שם המקום סכות ויבא
יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו
מפדן ארם ויחן את פני העיר ויקן את חלקת
השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי
שכם במאה קשיטה ויצב שם מזבח ויקרא לו אל
אלהי ישראל ותצא דינה בת
לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ

וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח
אתה וישכב אתה ויענה ותדבק נפשו בדינה בת
יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער ויאמר
שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה
הזאת לאשה ויעקב שמע כי שמא את דינה בתו
ובניו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם
ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו ובני
יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים
ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב
את בת יעקב וכן לא יעשה וידבר חמור אתם
לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה
לו לאשה והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת
בנתינו תקחו לכם ואתנו תשבו והארץ תהיה
לפניכם שבו וסחרוה והאחזו בה ויאמר שכם אל
אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו
אלי אתן הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר
תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה ויענו בני
יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו
אשר טמא את דינה אחתם ויאמרו אליהם לא נוכל
לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר
לו ערלה כי חרפה הוא לנו אך בזאת נאות לכם
אם תהיו כמנו להמול לכם כל זכר ונתנו את בנתינו
לכם ואת בנתיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו
לעם אחד ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו
את בתנו והלכנו וישבו דבריהם בעיני חמור ובעיני
שכם בן חמור ולא אחר הנער לעשות הדבר כי
חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו ויבא
חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי
עירם לאמר האנשים האלה שלמים הם אתנו
וישבו בארץ וסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים
לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן
להם אך בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות
לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמלים
מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה
להם וישבו אתנו וישמעו אל חמור ואל שכם בנו
כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער
עירו ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני
בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו
על העיר בטח ויהרגו כל זכר ואת חמור ואת שכם
בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם
ויצאו בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר
טמאו אחותם את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם

ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו ואת כל
חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ובזו ואת כל
אשר בבית ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם
אתי להבאישני בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי
מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי
ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו
ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם
ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני
עשו אחיך ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר
עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתככם והטהרו
והחליפו שמלתיכם וקומה ונעלה בית אל ואעשה
שם מזבח לאל העונה אתי ביום צרתי ויהי עמדי
בדרך אשר הלכתי ויתנו אל יעקב את כל אלהי
הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם וישמן
אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכם ויסעו
ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם
ולא רדפו אחרי בני יעקב ויבא יעקב לוזה אשר
בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו
ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם
נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו ותמת דברה
מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון
ויקרא שמו אלון בכות
וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך
אתו ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך
עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את
שמו ישראל ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה
ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך
יצאו ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך
אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ ועל מעליו
אלהים במקום אשר דבר אתו ויצב יעקב מצבה
במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך
ויצק עליה שמן ויקרא יעקב את שם המקום אשר
דבר אתו שם אלהים בית אל ויסעו מבית אל ויהי
עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש
בלדתה ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה
המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן ויהי בצאת
נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא
לו בנימין ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא
בית לחם ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת
קברת רחל עד היום ויסע ישראל ויט אהלה
מהלאה למגדל עדר ויהי בשכן ישראל בארץ
ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו

וישמע ישראל
ויהי בני יעקב שנים עשר בני לאה בכור יעקב
ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבלון בני
רחל יוסף ובנימן ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי
ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב
אשר ילד לו בפדן ארם ויבא יעקב אל יצחק אביו
ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם
אברהם ויצחק ויהי ימי יצחק מאת שנה ושמנים
שנה ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע
ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו
ואלה תלדות עשו הוא אדום עשו לקח את
נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת
אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי ואת בשמת בת
ישמעאל אחות נביות ותלד עדה לעשו את אליפז
ובשמת ילדה את רעואל ואהליבמה ילדה את
יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר
ילדו לו בארץ כנען ויקח עשו את נשיו ואת בניו
ואת בנתיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל
בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך
אל ארץ מפני יעקב אחיו כי היה רכושם רב משבת
יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני
מקניהם וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום
ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר אלה
שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל
בן בשמת אשת עשו ויהיו בני אליפז תימן אומר
צפו וגעתם וקנז ותמנע היתה פילגש לאליפז בן
עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת
עשו ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה
היו בני בשמת אשת עשו ואלה היו בני אהליבמה
בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את
יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה אלופי בני עשו
בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר
אלוף צפו אלוף קנז אלוף קרח אלוף געתם אלוף
עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני
עדה ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף
זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל
בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו ואלה
בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף
יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה
אשת עשו אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא
אדום אלה בני שעיר החרי ישבי
הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה ודשון ואצר

ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום
ויהי בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע ואלה
בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם ואלה בני
צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים
במדבר ברעתו את החמרים לצבעון אביו ואלה
בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה ואלה בני דישן
חמדן ואשבן ויתרן וכרן אלה בני אצר בלהן וזעון
ועקן אלה בני דישן עוץ וארן אלה אלופי החרי
אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה
אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי
החרי לאלפיהם בארץ שעיר
ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך
מלך לבני ישראל וימלך באדום בלע בן בעור ושם
עירו דנהבה וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן
זרח מבצרה וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ
התימני וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד
המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית וימת
הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה וימת שמלה
וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר וימת שאול
וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור וימת בעל חנן
בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עיר פעו
ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב
ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקומתם
בשמתם אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת
אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן אלוף
קנז אלוף תימן אלוף מבצר אלוף מגדיאל אלוף
עירם אלה אלופי אדום למשבתם בארץ אחזתם
הוא עשו אבי אדום
וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען אלה
תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה
את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני
זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל
אביהם וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן
זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים ויראו אחיו כי
אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו
דברו לשלם ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו
עוד שנא אתו ויאמר אליהם שמעו נא החלום
הזה אשר חלמתי והנה אנחנו מאלמים אלמים
בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה
תסבנה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי ויאמרו
לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו
ויוספו עוד שנא אתו עכ חלמותיו ועל דבריו

ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר
הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד
עשר כוכבים משתחוים לי ויספר אל אביו ואל
אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר
חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך
ארצה ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר וילכו
אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם ויאמר ישראל
אל יוסף הלוא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך
אליהם ויאמר לו הנני ויאמר לו לך נא ראה את
שלום אחיך ואת שלום הצאן והשבני דבר
וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה וימצאהו
איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה
תבקש ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי
איפה הם רעים ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי
אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם
בדתן ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם
ויתנכלו אתו להמיתו ויאמרו איש אל אחיו הנה
בעל החלמות הלזה בא ועתה לכו ונהרגהו
ונשלכהו באחד הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו
ונראה מה יהיו חלמתיו וישמע ראובן ויצלהו מידם
ויאמר לא נכנו נפש ויאמר אלהם ראובן אל
תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר
במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם
להשיבו אל אביו ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו
ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים
אשר עליו ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור רק
אין בו מים וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא
והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם
נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה
ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו
וכסינו את דמו הבו ונמכרנו לישמעאלים ויד אל
תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו ויעברו
אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן
הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים
כסף ויביאו את יוסף מצרימה וישב ראובן אל
הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו וישב
אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא ויקחו
את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את
הכתנת בדם וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל
אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך
הוא אם לא ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה
אכלתהו טרף טרף יוסף ויקרע יעקב שמלתיו

וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים
ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנחמו וימאן להתנחם
ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה ויבך אתו
אביו והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר
סריס פרעה שר הטבחים
ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד
איש עדלמי ושמו חירה וירא שם יהודה בת
איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה ותהר
ותלד בן ויקרא את שמו ער ותהר עוד ותלד בן
ותקרא את שמו אונן ותסף עוד ותלד בן ותקרא
את שמו שלה והיה בכתיב בלדתה אתו ויקח
יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר ויהי ער בכור
יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו יהוה ויאמר יהודה
לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע
לאחיך וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם
בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע
לאחיו וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו
ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך
עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו
ותלך תמר ותשב בית אביה וירבו הימים ותמת
בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזזי
צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה ויגד לתמר
לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו ותסר בגדי
אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב
בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי
גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה ויראה יהודה
ויחשבה לזונה כי כסתה פניה ויט אליה אל הדרך
ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו
הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי ויאמר אנכי
אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון
עד שלחך ויאמר מה הערבון אשר אתן לך
ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה
ויבא אליה ותהר לו ותקם ותלך ותסר צעיפה
מעליה ותלבש בגדי אלמנותה וישלח יהודה את
גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד
האשה ולא מצאה וישאל את אנשי מקומה לאמר
איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא
היתה בזה קדשה וישב אל יהודה ויאמר לא
מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה
קדשה ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה
שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה ויהי כמשלש
חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך

וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף
היא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש
אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא כמי
החתמת והפתילים והמטה האלה ויכר יהודה
ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה
בני ולא יסף עוד לדעתה ויהי בעת לדתה והנה
תאומים בבטנה ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת
ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשנה ויהי
כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך
פרץ ויקרא שמו פרץ ואחר יצא אחיו אשר על
ידו השני ויקרא שמו זרח ויוסף
הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר
הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר
הורדהו שמה ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח
ויהי בבית אדניו המצרי וירא אדניו כי יהוה אתו
וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו וימצא
יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל
יש לו נתן בידו ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל
כל אשר יש לו וברך יהוה את בית המצרי בגלל
יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית
ובשדה ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע
אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי
יוסף יפה תאר ויפה מראה ויהי אחר הדברים
האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף
ותאמר שכבה עמי וימאן ויאמר אל אשת אדניו
הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו
נתן בידי אינו גדול בבית הזה ממני ולא חשך
ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך
אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים ויהי
כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב
אצלה להיות עמה ויהי כהיום הזה ויבא הביתה
לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם
בבית ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב
בגדו בידה וינס ויצא החוצה ויהי כראותה כי עזב
בגדו בידה וינס החוצה ותקרא לאנשי ביתה
ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי
לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול
ויהי כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו
אצלי וינס ויצא החוצה ותנח בגדו אצלה עד בוא
אדניו אל ביתו ותדבר אליו כדברים האלה לאמר
בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק
בי ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי

וינס החוצה ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו
אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי
עבדך ויחר אפו ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית
הסהר מקום אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם
בבית הסהר ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן
חנו בעיני שר בית הסהר ויתן שר בית הסהר
ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת
כל אשר עשים שם הוא היה עשה אין שר בית
הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו
ואשר הוא עשה יהוה מצליח
ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך
מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים ויקצף
פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר
האופים ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל
בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם ויפקד שר
הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים
במשמר ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בליל
אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר
למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר ויבא
אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים ישאל
את סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו
לאמר מדוע פניכם רעים היום ואמרו אליו חלום
חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלוא
לאלהים פתרנים ספרו נא לי ויספר שר המשקים
את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני
ובגפן שלשה שריגם והוא כפרחת עלתה נצה
הבשיל אשכלתיה ענבים וכוס פרעה בידי ואקח
את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתן את
הכוס על כף פרעה ויאמר לו יוסף זה פתרנו
שלשת השרגים שלשת ימים הם בעוד שלשת
ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך
ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר
היית משקהו כי אם זכרתני אתך כאשר ישב לך
ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני
מן הבית הזה כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם
פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור וירא
שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני
בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי ובסל
העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה ועוף
אכל אתם מן הסל מעל ראשי ויען יוסף ויאמר
זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם בעוד
שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך

והלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך
מעליך ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה
ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר
המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו
וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס
על כף פרעה ואת שר האפים תלה כאשר
פתר להם יוסף ולא זכר שר המשקים את יוסף
וישכחהו
ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על
היאר והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה
ובריאת בשר ותרעינה באחו והנה שבע פרות
אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה
ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר
ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את
שבע הפרות יפת המראה והבריאת ויקץ פרעה
וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה
אחד בריאות וטובות והנה שבע שבלים דקות
ושדופת קדים צמחות אחריהן ותבלענה השבלים
הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות
ויקץ פרעה והנה חלום ויהי בבקר ותפעם רוחו
וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל
חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר
אותם לפרעה וידבר שר המשקים את פרעה
לאמר את חטאי אני מזכיר היום פרעה קצף על
עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי
ואת שר האפים ונחלמה חלום בלילה אחד אני
והוא איש כפתרון חלמו וחלמנו ושם אתנו נער
עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו
את חלמתינו איש כחלמו פתר ויהי כאשר פתר
לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה וישלח
פרעה ויקרא את יוסף וירצהו מן הבור ויגלח
ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה ויאמר פרעה אל
יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי
עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו ויען יוסף
את פרעה לאמר בלעדי אלהים ענה את שלום
פרעה וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד
על שפת היאר והנה מן היאר עלת שבע פרות
בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו והנה
שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות
תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה בכל
ארץ מצרים לרע ותאכלנה הפרות הרקות
והרעות את שבע הפרות הראשנות הבריאת

ותבאנה אל קרבנה ולא ידע כי באו אל קרבנה
וכראותן רעב אשר בתחלה ואילין וארא בחלמי
והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאת וטבות
והנה שבע שבלים צנמות דקות שדפות קדים
צמחות אחריהם ותבלענה השבלים הדקות את
שבע השבלים הטבות ואמר אל החרטמים ואין
מגיד לי ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד
הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה שבע
פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים
הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא ושבע
הפרות הדקות והרעת העלת אחריהן שבע שנים
הנה ושבע השבלים הדקות שדפות הקדים יהיו
שבע שני רעב הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה
אשר האלהים עשה הראה את פרעה הנה שבע
שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים וקמו
שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ
מצרים וכלה הרעב את הארץ ולא יודע השבע
בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן כי כבד הוא
מאד ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון
הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשתו
ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על
ארץ מצרים יעשה פרעה ויפקד פקדים על
הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע
ויקבצו את כל אכל השנים הטבות הבאת האלה
ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו
והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב
אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ
ברעב וישב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו
ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר
רוח אלהים בו ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע
אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך
אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק
הכסא אגדל ממך ויאמר פרעה אל יוסף ראה
נתתי אתך על כל ארץ מצרים ויסר פרעה את
טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו
בגדי שש וישם רבד הזהב על צוארו וירכב אתו
במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך
ונתון אתו על כל ארץ מצרים ויאמר פרעה אל
יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו
ואת רגלו בכל ארץ מצרים ויקרא פרעה שם
יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע
כהן אן לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים

ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך
מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ
מצרים והעשר הארץ בשבע שני השבע לקמצים
ויקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ
מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר אשר
סביבתיה נתן בתוכה ושבר יוסף בר כחול הים
הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר
וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב
אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און ויקרא
יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את
כל עמלי ואת כל בית אבי ואת שם השני קרא
אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי ותכלינה
שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים
ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר
יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים
היה לחם ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם
אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו
אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו והרעב היה על
כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם
וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים וכל
הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק
הרעב בכל הארץ וירא יעקב כי יש שבר
במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו ויאמר
הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה
ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות וירדו אחי יוסף
עשרה לשבר בר ממצרים ואת בניכון אחי
יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו
אסון ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי
היה הרעב בארץ כנען ויוסף הוא השליט על
הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו
אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה וירא יוסף
את אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם
קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ
כנען לשבר אכל ויכר יוסף את אחיו והם לא
הכרהו ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם
ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות
הארץ באתם ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך
באו לשבר אכל כלנו בני איש אחד נחנו כנים
אנחנו לא היו עבדיך מרגלים ויאמר אלהם
לא כי ערות הארץ באתם לראות ויאמרו שנים
עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ
כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו

ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר
מרגלים אתם בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו
מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה שלחו מכם
אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם
האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם
ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים ויאמר אלהם
יוסף ביום השלישי את עשו וחיו את האלהים
אני ירא אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית
משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם
ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא
תמותו ויעשו כן ויאמרו איש אל אחיו אבל
אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו
בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו
הצרה הזאת ויען ראובן אתם לאמר הלוא אמרתי
אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם
דמו הנה נדרש והם לא ידעו כי שמע יוסף כי
המליץ בינתם ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם
וידבר אלהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו
לעיניהם ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב
כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך
ויעש להם כן וישאו את שברם על חמוריהם
ויכלו משם ויפתח האחד את שקו לתת מספוא
לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי
אמתחתו ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם הנה
באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר
מה זאת עשה אלהים לנו ויבאו אל יעקב אביהם
ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר
דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו
כמרגלים את הארץ ונאמר אליו כנים אנחנו לא
היינו מרגלים שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו
האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען
ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים
אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם
קחו ולכו והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי
לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן
לכם ואת הארץ תסחרו ויהי הם מריקים שקיהם
והנה איש צרור כספו בשקו וירא את צררות
כספיהם המה ואביהם ויראו ויאמר אלהם
יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון
איננו ואת בנימן תקחו עלי היו כלנה ויאמר
ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא
אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני אשיבנו אליך

ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו
נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בה
והורדתם את שיבתי ביגון שאולה והרעב כבד
בארץ וידי כאשר כלו לאכל את השבר אשר
הביאו מן מצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו
לנו מעט אכל ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד
בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם
אם ישך משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה
לך אכל ואם אינך משלח לא נרד כי האיש אמר
אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם ויאמר
ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם
אח ויאמרו שאול שאל האיש לנו ולמולדתנו
לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד כו
על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר
הורידו את אחיכם ויאמר יהודה אל ישראל
אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא
נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו אנכי ערבנו
מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו
לפניך וחטאתי לך כל הימים כי כולא התמהמהנו
כי עתה שבנו זה פעמים ויאמר אלהם ישראל
אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ
בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט
דבש נכאת ולט בטנים ושקדים וכסף משנה
קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמתחתיכם
תשיבו בידכם אולי משגה הוא ואת אחיכם
קחו וקומו שובו אל האיש ואל שדי יתן כם
רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר
ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי ויקחו
האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו
בידם ואת בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני
יוסף וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על
ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן
כי אתי יאכלו האנשים בצהרים ויעש האיש
כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה
יוסף ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו
על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו
מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת
אתנו לעבדים ואת חמרינו ונשו אל האיש אשר
על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית ויאמרו בי
אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל ויהי כי באנו
אל המכון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש
בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו

וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי
שם כספנו באמתחתינו ויאמר שלום לכם אל
תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון
באמתחתיכם כספכם בא אלי ויוצא אלהם את
שמעון ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן
מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם ויכינו
את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי
שם יאכלו לחם ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את
המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה
וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן
אשר אמרתם העודנו חי ויאמרו שלום לעבדך
לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחוו ישא עיניו וירא
את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן
אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני וימהר
יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות
ויבא החדרה ויבך שמה וירחץ פניו ויצא ויתאפק
ויאמר שימו לחם וישימו לו לבדו ולהם לבדם
ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון
המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא
למצרים וישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר
כצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו וישא
משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימין
ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו
ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת
האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף
איש בפי אמתחתו ואת גביעי הכסף תשים
בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ועשה כדבר
יוסף אשר דבר הבקר אור והאנשים שלחו המה
וחמריהם הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף
אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים
והשגתם ואמרת אלהם למה שלמתם רעה תחת
טובה הלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש
ינחש בו הרעתם אשר עשיתם וישגם וידבר
אלהם את הדברים האלה ויאמרו אליו למה ידבר
אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות
כדבר הזה הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו
השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך
כסף או זהב אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם
אנחנו נהיה לאדני לעבדים ויאמר גם עתה
כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד
ואתם תהיו נקים ומהרו וירדו איש את אמתחתו
ארצה ויפתחו איש אמתחתו ויחפש בגדול החל

ובקטן ככה וימצא הגביע באמתחת בנימן ויקרעו
שמלתם ועמס איש על חמרו וישבו העירה ויבא
יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו
לפניו ארצה ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה
אשר עשיתם הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר
כמני ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר
ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הנני
עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו
ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא
הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום
אל אביכם ויגש אליו יהודה
ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני
ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה אדני שאל
את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח ונאמר אל
אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת
ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו ותאמר אל
עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו ונאמר אל
אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו
ומת ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן
אתכם לא תספון לראות פני ויהי כי עלינו אל
עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני ויאמר אבינו
שבו שברו לנו מעט אכל ונאמר לא נוכל לרדת
אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות
פני האיש ואחינו הקטן אינו אתנו ויאמר עבדך
אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי
ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו
עד הנה ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון
והורדתם את שיבתי ברעה שאלה ועתה כבאי
אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה
בנפשו והיה כראותו כי אין הנער ומת והורידו
עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה כי
עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא
אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים ועתה ישב
נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם
אחיו כי איך אעלה אל אבי והנער אינו אתי פן
אראה ברע אשר ימצא את אבי ולא יכל יוסף
להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל
איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל
אחיו ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע
בית פרעה ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד
אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו
מפניו ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו

ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה
ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם
אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם כי זה
שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים
אשר אין חרישׁ וקציר וישלחני אלהים לפניכם
לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה
גדלה ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים
וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל
בכל ארץ מצרים מהרו ועלו אל אבי ואמרתם
אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל
מצרים רדה אלי אל תעמד וישבת בארץ גשן
והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך
ובקרך וכל אשר לך וכלכלתי אתך שם כי עוד
חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר
לך והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימן כי פי
המדבר אליכם והגדתם לאבי את כל כבודי
במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם
את אבי הנה ויפל על צוארי בנימן אחיו ויבך
ובנימן בכה על צואריו וינשק לכל אחיו ויבך
עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו והקל נשמע בית
פרעה לאמר באו אחי יוסף ויטב בעיני פרעה
ובעיני עבדיו ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך
זאת עשו טענו את בעיריכם ולכו באו ארצה כנען
וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם
את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ ואתה
צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות
לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם
ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ
מצרים לכם הוא ועשו כן בני ישראל ויתן להם
יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך
לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן
לשלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת ולאביו
שלח כזאת עשרה חמרים נשאים משוב מצרים
ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו לדרך
וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל תרגזו
בדרך ועלו מן מצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב
אביהם ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל
בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם
וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם
וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי
רוח יעקב אביהם ויאמר ישראל רב עוד יוסף
בני חי אלכה וארא אנו בטרם אמות ויסע ישראל

וכל אשר לו ויבא באר שבע ויזבח זבחים
לאלהי אביו יצחק ויאמר אלהים לישראל במראת
הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני ויאמר אנכי
האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי
גדול אשימך שם אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי
אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך ויקם
יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב
אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח
פרעה לשאת אתו ויקחו את מקניהם ואת רכושם
אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל
זרעו אתו בניו ובני בניו אתו בנתיו ובנות בניו וכל
זרעו הביא אתו מצרימה ואלה
שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו
בכר יעקב ראובן ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרן
וכרמי ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר
ושאול בן הכנענית ובני לוי גרשון קהת ומרארי
ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער
ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרן וחמול
ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון ובני זבלון
סרד ואלון ויחלאל אלה בני לאה אשר ילדה
ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו
ובנותיו שלשים ושלש ובני גד צפיון וחגי שוני
ואצבן ערי וארודי וארלי ובני אשר ימנה
וישוה וישוי וברעה ושרח אחתם ובני בריעה
חבר ומלכיאל אלה בני זלפה אשר נתן לבן
ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה
נפש בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן ויולד
ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת
פוטי פרע כהן און את מנשה ואת אפרים ובני
בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש
מפים וחפים וארד אלה בני רחל אשר יולד
ליעקב כל נפש ארבעה עשר ובני דן חשים
ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם אלה בני
בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה
ליעקב כל נפש שבעה כל הנפש הבאה ליעקב
מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש
ששים ושש ובני יוסף אשר ילד לו במצרים
נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה
שבעים ואת יהודה שלח לפניו אל
יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן ויאסר
יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה
וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד

ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי
את פניך כי עודך חי ויאמר יוסף אל אחיו ואל
בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי
ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי והאנשים
רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם וכל
אשר להם הביאו והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר
מה מעשיכם ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך
מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבתינו בעבור תשבו
בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן ויבא
יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם
וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ
גשן ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני
פרעה ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו
אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבתינו
ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה
לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען
ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן ויאמר פרעה אל
יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך ארץ מצרים
לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת
אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי
חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי ויבא יוסף את
יעקב אביו ויעמידהו לפני פרעה ויברך יעקב את
פרעה ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך
ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים
ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו
את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם ויברך יעקב
את פרעה ויצא מלפני פרעה וישב יוסף את אביו
ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב
הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה ויכלכל
יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם
לפי הטף ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב
מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב
וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים
ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף
את הכסף בית פרעה ויתם הכסף מארץ מצרים
ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר
הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף
ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם
אפס כסף ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם
יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר
ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא
ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית

ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם וירא
ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה ויאמר יוסף
אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר
קחם נא אלי ואברכם ועיני ישראל כבדו מזקן
לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם
ויחבק להם ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך
לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך
ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו
ארצה ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו
משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין
ישראל ויגש אליו וישלח ישראל את ימינו וישת
על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על
ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור
ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו
אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי
מעודי עד היום הזה המלאך הגאל אתי מכל רע
יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי
אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ וירא
יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים
וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל
ראש אפרים על ראש מנשה ויאמר יוסף אל
אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על
ראשו וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא
יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל
ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים ויברכם ביום ההוא
לאמור בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים
כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה
ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה
אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם
ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי
מיד האמרי בחרבי ובקשתי
ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם
את אשר יקרא אתכם באחרית הימים הקבצו
ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם
ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת
ויתר עז פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי
אביך אז חללת יצועי עלה
שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם בסדם
אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי באפם
הרגו איש וברצנם עקרו שור ארור אפם כי
עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם
בישראל

יהודה אתה ידוך אחיך ידך בערף איביך ישתחוו לך
בני אבך גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע
רבץ כארי וכלביא מי יקימנו לא יסור שבט
מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה
ולו יקהת עמים אסרי לגפן עירה ולשרקה בני
אתנו כבס ביין לבשו ובדם ענבים סותה חכלילי
עינים מיין וכבן שנים מחלב
זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אנית וירכתו
על צידן
יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים וירא מנוחה
כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי
למס עבד דן ידין עמו כאחד
שבטי ישראל יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי
ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור לישועתך
קויתי יהוה גד גדוד יגודנו והוא
יגד עקב מאשר שמנה לחמו
והוא יתן מעדני מלך נפתלי
אילה שלוחה הנתן אמרי שפר בן
פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור
וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים ותשב באיתן
קשתו ופזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם
רעה אבן ישראל מאל אביך ויעזרך ואת שדי
ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת
תחת ברכת שדים ורחם ברכת אביך גברו על
ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיין לראש
יוסף ולקדקד נזיר אחיו
בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק
שלל כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת
אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר
כברכתו ברך אתם ויצו אותם ויאמר אלהם אני
נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה
אשר בשדה עפרון החתי במערה אשר בשדה
המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר
קנה אברהם את השדה מאת עפרן החתי לאחזת
קבר שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו
שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה
קברתי את לאה מקנה השדה והמערה אשר בו
מאת בני חת ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו
אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו ויפל יוסף על פני
אביו ויבך עליו וישק לו ויצו יוסף את עבדיו את
הרפאים לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל
וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים

ויבכו אתו מצרים שבעים יום ויעברו ימי בכיתו
וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי
חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר אבי
השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר
כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה
נא ואקברה את אבי ואשובה ויאמר פרעה עלה
וקבר את אביך כאשר השביעך ויעל יוסף
לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני
ביתו וכל זקני ארץ מצרים וכל בית יוסף ואחיו
ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ
גשן ועל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה
כבד מאד ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר
הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש
לאביו אבל שבעת ימים וירא יושב הארץ
הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד
זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר
בעבר הירדן ויעשו בניו לו כן כאשר צום וישאו
אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה
המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת
קבר מאת עפרן החתי על פני ממרא וישב יוסף
מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר
את אביו אחרי קברו את אביו ויראו אחי יוסף
כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב
ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו ויצוו
אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר
כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך
וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע
עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו
וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך
לעבדים ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת
אלהים אני ואתם חשבתם עלי רעה אלהים
חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם
רב ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת
טפכם וינחם אותם וידבר על לבם וישב יוסף
במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר
שנים ויראה יוסף לאפרים בני שלשים גם בני
מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף ויאמר יוסף
אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם
והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר
נשבע לאברהם ליצחק וליעקב וישבע יוסף
את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
והעלתם את עצמותי מזה וימת יוסף בן מאה

ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה איש
ועקב איש וביתו באו ראובן שמעון לוי ויהודה
יששכר זבולן ובנימן דן ונפתלי גד ואשר וידי
כל נפש יצא ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה
במצרים וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא
ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד
מאד ותמלא הארץ אתם
ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף
ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום
ממנו הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה
מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה
מן הארץ וישימו עליו שרי מסים למען ענתו
בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת
רעמסס וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו
מפני בני ישראל ויעבדו מצרים את בני ישראל
בפרך וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר
ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר
עבדו בהם בפרך ויאמר מלך מצרים למילדת
העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית
פועה ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על
האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת הוא וחיה
ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר
אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים ויקרא מלך
מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר
הזה ותחיין את הילדים ותאמרן המילדת אל
פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כי חיות
הנה בטרם תבוא אלהן המילדת ויולדו וייטב
אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד ויהי כי
יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים ויצו
פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה
תשליכהו וכל הבת תחיון
וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי ותהר האשה
ותלד בן ותראאתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה
ירחים ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא
ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם
בסוף על שפת היאר ותתצב אחתו מרחק לדעה
מה יעשה לו ותרד בת פרעה לרחץ על היאר

ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך
הסוף ותשלח את אמתה ותקחהו ותפתחהו ותראהו את
הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי
העברים זה ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך
וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את
הילד ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא
את אם הילד ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד
הזה והינקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה
הילד ותינקהו ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה ויהי
לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתהו
ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא
בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו ויפן
כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי וישמנהו בחול
ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר
לרשע למה תכה רעך ויאמר מי שמך לאיש שר
ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את
המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר וישמע
פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח
משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר
ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את
הרהטים להשקות צאן אביהן ויבאו הרעים ויגרשום
ויקם משה וישען וישק את צאנם ותבאנה אל רעואל
אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום ותאמרן איש
מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את
הצאן ויאמר אל בנתיו ואיו למה זה עזבתן את האיש
קראן לו ויאכל לחם ויואל משה לשבת את האיש ויתן
את צפרה בתו למשה ותלד בן ויקרא את שמו גרשם
כי אמר גר הייתי בארץ נכריה
ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני
ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים
מן העבדה וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים
את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב וירא
אלהים את בני ישראל וידע אלהים ומשה
היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את
הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה
וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא
והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל ויאמר
משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע
לא יבער הסנה וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו
אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני
ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי
המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא